

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 lutego

№ 10.

Rok 1935.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- Poz.:** 51—z dnia 6 lutego 1935 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych 177
- 52—z dnia 6 lutego 1935 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych 178

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.:** 53—Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego 178
- 54—Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lutego 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o uzbrojeniu organów ochrony kolei 183

51.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1935 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepis § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownic-

twie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 782) otrzymuje oznaczenie jako ustęp pierwszy (1); po tym ustępie dodaje się ustęp drugi w brzmieniu następującem:

„(2) W przypadkach wyjątkowych Minister Sprawiedliwości może za zgodą Prezesa Rady Ministrów przyznać sędziemu i prokuratorowi w sądownictwie powszechnym grupę uposażenia bezpośrednio wyższą.”

§ 2. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 782) z uwzględnieniem zmiany, wprowadzonej rozporządzeniem niniejszem.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

52.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym prowizorycznych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym prowizorycznych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 9 w ust. (1) po wyrazach: „emerytowanego funkcjonariusza (stałego lub prowizorycznego)” wstawia się wyrazy: „albo przez emerytowanego zawodowego wojskowego”;

2) w § 9 ust. (2) po wyrazach: „Emerytowanemu funkcjonariuszowi stałemu” wstawia się wyrazy: „i emerytowanemu zawodowemu wojskowemu”;

3) w § 10 po wyrazach: „Emerytowani funkcjonariusze państwowi” wstawia się wyrazy: „i emerytowani zawodowi wojskowi”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

53.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1935 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę wykupu tytoniu krajowego, określającą zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów w myśl obowiązujących przepisów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy”.

Przy stosowaniu dołączonej taryfy dla ustalenia szacunku i obliczenia należności, przypadającej plantatorowi za dostarczone liście tytoniowe, należy uwzględniać postanowienia §§ 2 — 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Taryfa obejmuje liście tytoniowe użyteczne, t. j. nadające się do fabrykacji wyrobów tytoniowych.

Nienadające się do fabrykacji wyrobów tytoniowych liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone obcymi domieszkami, niedojrzałe, niesuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute uznaje się za materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

Wiązki liści, w których obok użytecznych znajduje się nieużytek, odbierane będą jako materiał nieużyteczny.

§ 3. Uszkodzenia mechaniczne liści tytoniowych powodują następujące skutki dla klasyfikacji tych liści:

- liście tytoni wszystkich kategorii, zniszczone mechanicznie więcej niż w połowie blaszki listnej, klasyfikuje się jako części liści i wykupuje w najniższej klasie danej kategorii tytoniu;
- uszkodzenia liści tytoni I, II i VI kategorii, naruszające więcej niż 1/10 część blaszki listnej, nieprzekraczające jednak połowy tej blaszki, powodują obniżenie klasyfikacji o jedną klasę niżej od tej, do której liście klasyfikowałyby się w stanie nieuszkodzonym;
- liście tytoni III kategorii zniszczone mechanicznie w granicach do 1/10 części blaszki listnej klasyfikuje się o jedną klasę niżej od tej, do której liście klasyfikowałyby się w stanie nieuszkodzonym, a liście tytoni tejże kategorii zniszczone mechanicznie ponad 1/10 część blaszki listnej, nie więcej jednak niż do połowy, klasyfikuje się o dwie klasy niżej;